

Dvacet nezadrátovaných let

Tehdy a dnes

V sobotu 6. února po delší době ožila budova bývalé celnice na hranicím p echodu v Alžb tín . Ob ané Železné Rudy a Bayerisch Eisenstein i návštěv níci Železnorudska se zde sešli kv li vzpomínání na dobu p ed dvaceti lety. Tehdy, p esn 3. února 1990 se na našem úseku hranic st íhaly dráty. Padla železná opona. Krom budovy nebylo nic stejn jako tehdy. V roce 1990 se sešlo 70 - 80 tisíc lidí, letos n kolik stovek; tehdy zde ješt naplno pracovali celníci, pasová kontrola i pobo ka banky, dnes je budova prázdná; tehdy p íjžd jíci a p íchozí zastavovala závora, dnes projdeme a projedeme bez zastavení. To památné datum 3. únor 1990 znamenalo pro mnohé ú astníky po dlouhých letech a pro v tšinu dokonce v bec poprvé v život p ejít zadrátovanou hranici státu tam i zp t voln bez jakýchkoliv kontrol, dotaz a nepř íjemností. Jeden z pam tník , Václav Volenec, vzpomíná na obrázek spokojených "výletník " vracejících se z návštěv y za hranicí: "My eší jsme šli dom obtíženi dojmy a Bavo i od nás obtíženi zásobou piva."

Vzpomínky i vtípy

Na sobotní slavnosti nechyb li oficiální hosté z eška i Bavorska. Ernst Hinsken,

poslanec Spolkového sn mu, zde byl i v roce 1990, stejn jako Josef Gabriel, tehdejší starosta Bayerisch Eisenstein a Lída Rakušanová, tehdy redaktorka rádia Svobodná Evropa. Dále p íjeli Willi Killinger a Heinrich Schmidt, zástupci zemského rady z Regenu, Ji í Papež a Ladislav Vilímec, poslanci Parlamentu, Pavel Svoboda, diplomat, exministr vlády, Michal Sedlá ek, nám stak ministra práce a sociálních v cí, Thomas Müller, sou asný starosta Bayerisch Eisenstein, Petr Náhlík, místop edseda Sdružení m st a obcí Plze ského kraje a nám stek primátora Plzn , Ji í Šedivý, bývalý ná elník Generálního štábu Armády R, Ivan Kalina, organizátor et zu v roce 1990 a starostové Petr Mottl za Sušice, František Vl ek z B šin, Ji í Jukl z Hartmanic. Proslovy host obsahovaly o ekávané hodnocení významu pádu železné opony a dvacetiletí od n j. Nebyly však suše oficiální, obsahovaly i soukromé vzpomínky, zazn li dobový vtíp. Starosta Šneberger p ipomn l, že tehdy v bec nebyl snřh. To bylo vid t i na vystavených fotografiích a v promítaném filmovém záznamu, Lída Rakušanová vzpomn la na velkou zm nu chování pracovník celní kontroly, kterou tehdy zaznamenala. Ernst Hinsken si cenil vzniku nových p átelství

a spolupráce v rámci EU. Ji í Papež p idal vzpomínku z d tství, kdy v Zátóni pod Boubínem u d de ka sledoval sv tla z Philipsreuthu a poslouchal d de kovo vypravování, jak v mládí se za hranice chodilo na pivo a na tancova ky. Pád železné opony pro n j byl spln ním d tského snu. Pavel Svoboda p ipomn l dobový vtíp o chlapci, který se ptá otce, kdo že to je za t mi dráty na hranici, a odpov dí je mu: "Za dráty, hochu, jsme my." Willi Killinger má nesmazateln v pam ti zapsán dojem z davu v roce 1990. Lída Rakušanová na záv r oficiální ásti zkontrolovala veterány - "Kdo tu byl i p ed dvaceti lety - p íhlásit." Pak p ítomné seznámila se svým speciálním úkolem z roku 1990 - dovézt do Mnichova n kolik metr drátu z železné opony. Ten pak byl rozst íhán a zalit do plexiskla jako suvenýr pro americké kongresmany.

Dráty jako atrakce

Slavnost dále pokračovala neformální zábavou uvnit budovy celnice. Návšt vníci m li k dispozici jídlo i pití, dob e se bavili p i hudb Švejkovy kapely z Plzn , Brotzeitmusik z Deggendorfu a souboru Über die Grenze Musikanten ze Zwieselu. Odpolední oslavu shrnul starosta Michal Šneberger: "S pr b hem odpoledne jsem spokojen, pod kování zaslouží všichni pomocníci, hlavn kulturní sdružení P es hranice a jeho místop edseda Ivan Falta. Protože se v sou asnosti za ínají stále ast ji objevovat dotazy, jak vlastn ta želená opona vypadala, vybudujeme b hem léta její maketu jako p ipomínku doby a turistickou atrakci. A já jsem rád, že to bude jen ta atrakce."

Názory a dojmy ú astník si m žete p e íst na str. 16. (Vedra)

Fotografie zachytila oficiální hosty. Zprava: Lída Rakušanová, Ji í Papež, Petr Náhlík, Michal Šneberger, Thomas Müller, Ernst Hinsken, Willi Killinger, Heinrich Schmidt, Pavel Svoboda, Michal Sedlá ek, Ji í Šedivý, Ladislav Vilímec. Foto: Václav Chabr

Zastupitelské slovo

Jde o politiku, nebo prosperitu města?

Dostal jsem příležitost napsat pár vět a alespoň zhruba se vyjádřit k problematice Železných Rud a okolních obcí, které trpí velkým nedostatkem turistů, což samozřejmě vede k poklesu kvality služeb a nedostatku finančních prostředků na modernizaci a údržbu zařízení a už v lyžařských areálech nebo v pensionech a hotelích. Nerad bych nudil tenánek nekonečným lánkem, které teme od politiků každý den, ale co opravdu nejvíce trápí mě samotného, je záporný postoj některých zastupitelů v našem vedení města a snaha neustále brzdit rozvoj Železnorudska konkrétně tím, že zamítají žádosti existujících a seriózních investorů, například Ski areál Pancíř sever, který se zamítl z neznámých důvodů a nebo investice nad Jezerkou, kde investor žádal o povolení stavby Wellness hotelu

a lanovky, s kterou by vznikla tolik potřebná rekonstrukce kabinové dráhy u Jezerky a nová komunikace Masna. Obě asi neví, že tímto rozhodnutím město ztratilo cca 50 pracovních míst a modernizaci služeb, což by vedlo k větší návštěvnosti celého našeho regionu jako tomu je například ve Ski Areálu Lipno. Pevně věřím, že například tyto dva projekty se podaří zachránit a obnovit jednáním s investory, kteří i v této době chtějí a hlavně mají prostředky na investice. Město by si mělo takových investorů vážit a podporovat je. Je velká škoda, že některé zastupitelstvo a vedení obce odmítají projekty a investice bez rizika a zároveň platí miliony korun za nesmyslné projekty typu golf Alžbětín nebo lyžařský areál Pancíř-Hofmanky, který je v takové míře, v které se například opravuje, nereálný, a právě proto na tyto dva projekty město marně hledá investory. Bylo by jistě ekonomičtěji vybírat si z projektů, které město potěbuje a na které má investory a ne vyhazovat peníze za

nereálné studie a projekty. Město neumí využít dotace, které by se daly využít například na rekonstrukci Akvaparku v Bavorské Rudě, který v našem regionu také žalostně chybí. Špatné hospodaření a odmítání investorů spolu s neerpáním dotací na potřebné aktivity se Železná Ruda těžko dostane z propadu turistického ruchu, který prožíváme.

Petr Zíka, zastupitel města.

Poznámka

Golf Alžbětín ani rekonstrukce lanovky v současnosti neznamenají žádné náklady, natož milionové. Oba projekty zařazené už v minulém volebním období a dostaly se tak daleko, že by bylo nezodpovědné nechat je ležet. A dotace do Akvaparku v Běhově nerozumím zcela, jak je to myšleno. Město přece nemůže investovat do cizího majetku, natož do majetku v cizích zemích. Město poskytnout peníze, dar ... Na to ale momentálně nemáme. A dostat dotaci na to, abychom dali peníze, dar ... ?

Vraha Drahorádová

Špičák - akce Škoda Yetti

V sobotu 16. ledna 2010 uspořádal Ski areál Špičák velkou zábavnou akci na sněhu. Celá akce, kterou zastičila firma Škoda CB z Českých Budějovic, se konala ve znamení Yettiho, nikoliv dvojnohého sněžného muže, ale čtyřkolového Škoda - Yetti.

Za slunečného počasí si tak mohly děti zahrát spoustu sportovních her na sněhu, dospělým bylo umožněno prohlédnout si automobil zblízka, anebo dokonce vyzkoušet v terénu. Nechyběla však ani ten dvounohý Yetti. Do pohodové atmosféry hrála živá hudba. Příjemnou atmosféru této velmi zdařilé akce pro návštěvníky Železnorudska dokládají fotografie.

Text a foto: Václav Chabr

Fotíme se s Yeti

A ještě jednou odpady?!

Tentokrát informace o termínech svozu :

Komunální odpad

pondělí – kontejnery u bytoven (1. máje, Šumavská, U Jezerné)

úterý – všechny ostatní kontejnery a popelnice v Železných Rudách

středa – Alžbětín a Špičák

pátek – Hojsova Stráž a 2. a 3. vývozy v Železných Rudách, Alžbětín a Špičák

Separovaný odpad

pondělí – plast

úterý – papír

Bílé i barevné sklo – 1x měsíčně dle naplnění.

V případě připomínek můžete kontaktovat – tel. : 376361225, mobil 724053791.

Správní odbor – Caroline Zahradníková

Vraťme se do historie...

Okres Nýrský sousedí na západ a jihu s Královstvím Bavorským, na východ s okresem Hartmanickým, od vrcholu Plesné hory, až po horu Platte nad Divišovicemi a odtud pak až po Lhotu Dubovou (Eichen) s okresem Klatovským a na severu s okresem Novokýdským.

Okres Nýrský náleží k nejpůvodnějším okresům království. Západní hranice jeho, již od Svaté Kateřiny, vystupuje do prouhu, kterým bystré vlny mladé řeky opouští naše království a odtud znovu vystupuje na výšiny až k vrcholu Plesné hory. A tato jižní část okresu, která náležela do roku 1899 k okresu Hartmanickému, zaujímá především vlnitou krajinou Eisensteinskou, rozkošnou to kotlinou horskou. Na severu jsou vysoké rozsochy Královského hvozdu, které odbojují od hřebene pohraničních dovnitř okresu, tvoří velebné pozadí skvostů tohoto romantického bludiště hor, proslulým jezerem erného a ertovu.

Šumava se tu rozhrává krásami. Vystavuje zde na odiv rozervané těm Jezerní hory, tu zas vábí v divoký kout Bílé strže, jinde se chlubí miloučkým údolím Úhlavky. Ta zde vbrázdlila hlubokou rýhu. Nikde na Šumavě nenajdeme tolik krásy, seskupené na malém pruhu země.

Pod Lhotou Zelenou spojuje se Úhlavka s mohutným Zeleným potokem a odtud se nazývá Úhlava. Zmizíme-li se o vodstvu v okrese Nýrském, nelze

opominout mořskou Hvozdu Královského, temnovodá jezera, k nimž se pojí nejednotná beletrie eská, čímž se stala jaksi majetkem naším. Vzpomeňte na báseň Vrchlického a Hejduka, jež opěvuje dumavou krásu hrdých těchto vod, VI kova románu erné jezero, Šmilovského Parnasie, mistra Dvořáka orchestrální skladbu erné jezero a v neposlední řadě Jana Nerudy Romanci o erném jezeře.

erné jezero je z jezer šumavských nejhlubší, dosahující hloubky přes 40 metrů a nejvšší, mající plošnou rozlohu 18,4 hektarů. Jezero erné má nejmalebnější stranu, která se zvedá na severozápad do výše 136 metrů, na jihozápad do výše 262 metrů a na jihu do výše dokonce 335 metrů. Od severu uzavírá vody jezera pouze nepatrný val horský a ze severovýchodního kouta jeho vytéká Jezerní potok. Na severním břehu jezera stojí proslulá glorieta, u níž kníže Hohenzollern-Sigmaringen, od let 1839 až 1852 majitel velké části Hvozdu, zbudovat dal v roce 1901 pro svou restauraci. Na březích jezera ve výšce 1008 metrů strou se kostrbaté koruny křovité klece i kosodřeviny horské. Ve vodách jezera jeho žije obyčejný pstruh potrubný, který dorůstá značné velikosti a váhy 6 kilogramů. Vody jezerní se využívá též hospodářsky, nebo za suchého léta zavodňují se vodami jezera panské louky bystřické.

Za dřívějších let využívalo se především jarní vody jezera ku plavení dříví. V roce 1840 plavávalo se ročně 2000 až 3000 sáhů polomového dříví po Úhlavce až do Janovic. Aby bylo vody dostatek, spouštěla se voda jezera, jež zmohutnělá táním horských sněhů, do jezerního potoka, jímž divoce valila se do Úhlavky. Poněvadž však tento potok tepeš nesetné balvány a eště jeho jest tudíž málo způsobilým ku plavbě, odváděla se voda z potoka dřevným korytem, jež nahrazovalo nákladný průplav umělý.

Zajímavým důkazem obliby a známosti jezera erného je, že se mu dostalo i několika jmen. Nazývá se eským, Bystřickým, Dešenickým, Eisenstrasským a v ústech lidu také „das See“.

Jako zvláštnost nutno ještě podotknout, že v bahně na dně jezera erného roste vzácná šídlatka jezerní, objevil ji tu roku 1816 Ignác Tausch a poté marně hledána, až v roce 1885 se jí podařilo znovu objevit Ladislavu elakovskému ml., když jezero bylo zčásti vypuštěno. Pevně tato rostlina, šumavská to zvláštnost se přitom vyskytuje i v jezeru ertovu.

Dle zprávy pana Julia Komárka, lesního správce knížete Hohenzollern-Sigmaringen z r. 1882, se dobývalo poblíž erného jezera hnědé uhlí...

(Pokračování v příštím čísle...)

Převzato z archivních pramenů, Viktorin Zeithammer (Ursus šumavský). S využitím historických materiálů přepsal Roman Gíla, Muzeum Šumavy Železná Ruda

Budeme s nimi

21. Zimní olympiáda Vancouver - Kanada

Všechny fanoušky sportu budou v nadcházejících týdnech bolet palce, jak je budou pevně držet eským reprezentantem na ZOH. A nám, fanouškům ze Železnorudska, obzvlášť. Není divu, když naši vlast budou reprezentovat **Martin Jakš** a v běhu na paralympiádě **Anna Kulíšková**. Jsou to po **Vlastimilu Maxovi** další olympionici z našeho města. Anna jede na tuto vrcholnou sportovní akci již podruhé, v Turíně před čtyřmi lety získala stříbrnou medaili v super G. Martin je již mistrem světa do 23 let z roku 2008. A oba jsou

z jedné rodiny - bratranec a sestřenice.

Takže Anno a Martine, nezlomte lyže a přivezte kov! Redakce.

Pítel rýs

Již v titulu minulého čísla ŽZ jsme použili fotografii rysa. Uvedli jsme, že po dobu trvání projektu Tierisch wild jej budeme používat, protože je pro tento projekt erbovním zvířetem Železné Rudy.

Dnes připomínáme pěstropisné údaje.

RYS OSTROVID (*Lynx lynx carpathica*)

Rys ostrovid je vzácný druh kočkovité šelmy. Někdy malých nepočetných populací žije v eské republice.

V mezinárodní konvenci je rys na seznamu chráněných druhů. V eské republice žijící rysové patří ke karpatské

populaci. Rys dorůstá do délky 80 - 130 cm, je vysoký až 70 cm, váží 20 - 35 kg. Na Šumavě a v Bavorském lese byl vysazen v 70. a 80. letech. Rys je velice plachý, ve volné přírodě ho jen tak nezahlednete. V výběhu u Domu divočiny u nedalekého Ludwigstalu jej můžete zhlédnout v zoo parku, kde mají jeden pár s dvěma mláďaty.

(red)

P ipřavili pro nás

Ve sportovním areálu Špi ák m žete sportovat, nebo jen povzbuzovat sportovce jejich výkonech.

V února a b eznu zde prob hnoe ada akcí, o nichž informuje Radek Vaniš.

Sobota 20. 2. 2010 - Horsefeathers slope style. Tradi ní Horsefeathers slope style ve snowparku.

O týden pozd ji, v sobotu a v ned li 27. a 28. 2. 2010 p ij te fandit sjezda m. Na sjezdovce . 3 prob hnou územní kvalifika ní závody ve slalomu.

V b eznu tém na ja e, totiž v sobotu 13. m žete držet palce svým favoritm v jízd p es louži. Tento závod je již tradi ní a velkou louži p ejížd jí odvážlivci na emkoliv. Nikdy tedy nechybí ani vtíp a zábava. Jízda má své místo p ímo u nástupu na lanovku ve Ski areálu Špi ák, kde bude postaven bazén o délce zhruba 20m.

Ani na d tské sportovce nezapomínáme. Dva b eznové víkendy jsou vyhrazeny

mladým sjezda m. Ve stejný den jako jízda p es louži, 13. 3., se koná Šumavský pohárek íslo 6. Malí lyža i zm í své síly na sjezdovce .1.

Š u m a v s k ý p o h á r e k s í s l e m 7 b u d e p o k r a o v a t v n e d l i 14. 3. t a k é n a s j e z d o v c e . 1. a o t ý d e n p o z d j i , v s o b o t u 20. 3., se na Lubáku p o j e d e o Šumavský pohárek . 8. Podrobnosti o všech t chto i dalších akcích železnorudsku najdete na

www.sumavanet.cz/itcruda/, nebo na www.spicak.cz.

Radek Vanis, Skiareál Špi ák

Ilustrea ní foto: red.

B žecké stopy na Šumav - celkové informace o údržb stop na Šumav naleznete na www.bilastopa.cz

Lyžování v italském m ste ku Livigno

Italské horské m ste ko Livigno, ležící v nadmo ské výšce cca 1800 m. n m., sev ené ze dvou stran horskými masivy, je oblíbenou lyža skou destinací. A to nejen pro Italy, Poláky a N mce, ale stále více i pro eské milovníky lyžování. eština je v tomto krásném alpském m ste ku tém samoz ejmostí. Po dvou dnech se p estanete divit, že na sjezdovce slyšíte okolo sebe všude mate ský jazyk.

Vydat se v zim do Livigna je opravdu zážitek. Cesta z ech je sice dlouhá – cca

630 km, ale vše si turista vynahradí na míst samotném. Za íná to již vjezdem do m sta, které je navzdory p íval m sn hu uklizené, parkovišt jsou vymetená a silnice ísté. M sto neustále brázdí sn hové pluchy s radlicemi a r zné odklízecí mechanismy. Na sjezdovky, které se ty í ze dvou stran údolí nad m stem, se dostanete pohodln n kolika linkami Skibusu, který jezdí celý den, v astých intervalech a zcela zdarma. Mapku s linkami Skibusu dostanete všude,

mimo jiné je i na každé zastávce. Do Skibusu se b žn nastupuje v p ezká ích a s lyžemi. Skibus Vás vysadí u n které ze sjezdovek a Vy m žete okamžitě nazout lyže a hurá na vrcholky. P ed tím si ješt zakoupíte Skipas, který stojí za átkem února na 6 dní 155 Euro a platí pro celou oblast Livigna v etn 30 km vzdáleného Bormia. Krásn upravené sjezdové trat nabízí úžasný zážitek. Žádné nebo minimální fronty u lanovek, kabinek i vlek , skv lé ob erstvení ve skibarech na sjezdovce, nijak p edražené, stále dob e nalad ný a ochotný personál, „Dýdžej“, který na požádání pustí í eskou popovou muziku a všichni dohromady se úžasn baví...

A kdo nelyžuje? Kdo nechce jít na sjezdovky, m že jít do b žecké stopy nebo se dívat na ko ské polo na sn hu i si dop át bazén a wellness. Samostatnou kapitolou je procházka m stem Livigno, které má krásnou architekturu starých alpských hotel , hotýlk a penzion . Pro ty, kte í cht jí utrácet, je Livigno zemí zaslíbenou. Desítky obchod se zna kovým zbožím za naprosto neuv íteln nízké ceny, nebo Livigno je mimo jiné bezcelní zónou.

Zkrátka a dob e, dovolená v italském horském m ste ku je báje ným zážitkem pro milovníky lyžování a skv lým relaxem pro všechny ostatní.

Text a foto: Sv tlana Chabrová

D m HORSKÉ SLUŽBY, Špi ák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní íslo dispe era non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení tená i,

zimní sezóna je v plném proudu a záchraná i Horské služby mají plné ruce práce. Od začátku zimní sezóny bylo ošetřeno již 339 úrazů. Bohužel poslední týden měsíce ledna došlo na Šumavě na několika velice vážným událostem:

služba Šumava - pracovní obvod Kramolín, požádána cestou Zdravotnického operačního střediska Zdravotnické záchranné služby v

Doškolení IZS

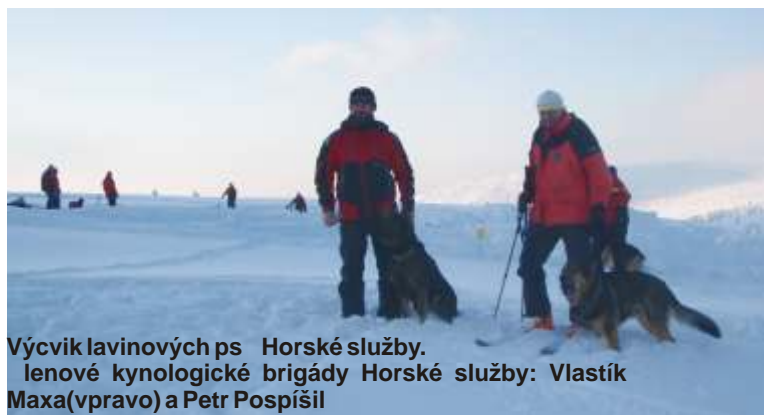
Výcvik lavinových psů Horské služby

Prachaticích, o souinnost v případě nálezů silně podchlazeného muže v prostoru „kamenného moře“ pod Plešným jezerem. Na místo události byli za použití techniky Horské služby

kurz lavinové prevence a výcvik lavinových psů Horské služby. Šumava byla zastoupena leny kynologické brigády Horské služby: Vlastík Maxa a Petr Pospíšil. 27. a 28. ledna proběhly sounostní výcvik leteckých záchranářů Hasičského záchranného sboru a Horské služby. Tento zimní výcvik byl směřován do prostoru Špiáku a prověřil připravenost a nasazení těchto složek

26. ledna došlo k úmrtí sedmatiletého muže v prostoru Zadovska na infarkt myokardu. Druhý den došlo oproti, na Zadově, k pádu devítiletého chlapce ze stěchy domu z výšky čtyř metrů. Následovalo ošetření na místě události a rychlý transport Leteckou záchrannou službou k dalšímu ošetření do nemocnice v Českých Budějovicích. 29. ledna byla požádána Horská služba Policií R o souinnost při pátrání po pohřešované skupině dětí se dvěma učiteli v prostoru Pramen Vltavy. Tato akce dopadla úspěšně a skupina dětí byla nalezena po 1,5 hodině pátrání bez zranění. Dne 31. 1. 2010 ve 12.00 hod. byla Horská

transportováni záchranáři Zdravotnické záchranné služby a Policie R. Na místě byl nalezen silně podchlazený muž středního věku, který byl následně předán Letecké záchranné službě k transportu do

Výcvik lavinových psů Horské služby. lavinové kynologické brigády Horské služby: Vlastík Maxa (vpravo) a Petr Pospíšil

Souhra záchranářů a moderní technika při záchraně života

31. 1. 2010, Plešné jezero

nemocnice v Českých Budějovicích. Bohužel i přes veškerou snahu lékaři muž po několika hodinách na silné podchlazení v nemocnici zemřel.

Pojme však k veselšímu v čem. Horská služba se během zimní sezóny buje i intenzivnímu výcviku svých členů. 11. až 14. ledna proběhly na Luňboudě v Krkonoších

v zimních podmínkách při evakuaci osob ze sedačkové lanové dráhy v případě její poruchy nebo nutnosti vyproštění osob z nepřístupného terénu. 28. a 29. ledna proběhly odborný seminář složek Integrovaného záchranného systému v Práchech. Seminář byl především v nově vzniklé možnosti využití, nasazení a kompetence jednotlivých záchranných složek na Šumavě. Seminář se zúčastnili zástupci Centra letecké záchranné služby v Líních, Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje, Horské služby Šumava a Informační a strážní služby NP Šumava.

Michal Janůra, náčelník Horské služby Šumava; foto: Horská služba

íslo / ro ník: 2/5

období: 5. leden – 4.únor 2010

HASIČSKÝ ZPRAVODAJ

INTEGROVANÝ
ZÁCHRANNÝ
SYSTÉM

112

HASIČI
150ZDRAVOTNÍ ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA

155

POLICIE ČR

POLICIE
158Kralovická 31 - Železná Ruda - 34004 - www.hasicizr.estranky.cz - pevná: 376397150 - mobil: 724347596

Vážení tená i,

všichni jsme na vlastní k Źi, d m i auto pocítli, jak k nám vtrhla ta pravá šumavská zima. As jejími následky se potýkáme doposud. A jsou to v záv ůjích nebo p íkopech zapadané autobusy, automobily, nebo ledové p evisy, které nás ohrožují. Proto Vás chceme upozornit, abyste dbali vysoké opatrnosti p í procházení poblíž dom ů a dívali se i k nebi, zdali nad vámi nevisí n jaké ledové nebezpe í. V minulém zpravodaji jsem zkusil drobné grafické úpravy, ale bohužel p í korektu e a v tisku došlo k jejímu rozhození, a proto od nich upouštím. V posledním zpravodaji jsem také sliboval velké shrnutí našich aktivit v uplynulém roce. Pro velký po et událostí a nedostatku prostoru se ale nedostane na všechny plánované lánky, proto stru n a jen to d ležitě.

Události za období: 5. leden – 4. únor 2010

3x dopravní nehoda

15x technická pomoc

1x ostatní

9. 1. 2010 – Úklid následk ěnší dopravní nehody osobního automobilu mezi Špi ákem a Hojsovou Stráží. Nehoda se obešla bez zran ění, byly provedeny protipožární opat ění, a uklizeny rozbité ásti vozu.

12. 1. 2010 – Porouchaná pracovní plošina uv znila pracovníka služeb m sta ve výšce cca 10 m nad zemí. Po p istavení našeho automobilového žeb íku IFAAZ30 pracovník slezl na zem.

12. 1. 2010 – Asistence u kamionu, který uvízil pod železni ěm viaduktem na silnici do Alžb tína.

17. 1. 2010 – Prov ovací cvi ění naší jednotky a koleg ě z Hojsovy Stráže. Cvi ění bylo vyhlášeno velitelem naší jednotky za ů elem zjišt ění akceschopnosti a hlavn dojezdových as v nep íznivých klimatických podmínkách. Naše jednotka dorazila s prvním vozem Tatra Terno za 14minut (10 min. jízdy), následována druhým vozem Tatra 815 VVN po osmi minutách a za další t í minuty se na vrch Pancí e vydrápaly i hasi i z Hojsovy Stráže se svou velkokapacitní cisternou. Záv rem lze íci, že vzhledem k nep íznivému po ásí byly velmi dobré a akceschopnost jednotek vynikající, o emž v d í celkem trnác zasahujících hasi ě.

18. 1. 2010 – Vyprošt ění zapadlého kamionu, který zablokoval vozovku o celé ší í pod nejvyšším bodem. Pomocí naší Tatro 815 VVN 6x6 jsme jej vytáhli a narovnali zp t na silnici.

21. 1. 2010 – Dopravní nehoda osobního automobilu. P í sjížd ění z nejvyššího bodu dostala idi ka ve vysoké rychlosti na namrzlé vozovce smyk a se svým vozidlem narazila do sn hového mantinelu. Od toho se odrazila a p evalila se p es st echu zp t na kola, mimo silnici. Nehoda se obešla bez zran ění a majitel si zajistil vyprošt ění vozu. Byla provedena protipožární opat ění a po dobu ešení nehody Policí R ízena doprava.

21. 1. 2010 - Odstran ění ledových p evis ze zdravotního st ediska.

22. 1. 2010 - Jeden z našich nejkratších výjezd ě. Necelých 100 m daleko od naší hasi árny došlo ke st etu dvou automobil ě, z nichž jeden ujel. Následkem nehody z stalo na silnici mnoho st ep ů a rozbitých ástí voz ě. Ty jsme na žádost Policie R uklidili. Jen pro dopln ění, Policie R viníka nehody b hem n kolika desítek minut vypátrala.

29. 1. 2010 - Odstran ění menšího stromu, který áste n blokoval silnici mezi Špi ákem a Hojsovou Stráží.

30.1.2010 - odstran ění ledových p evis z bývalého m stského ú adu.

30. 1. 2010 - Odstran ění ledových a sn hových p evis z objektu v ul. Klatovská.

2. 2. 2010 - Otev ění bytu, u kterého si majitelka zabouchla dve e a na sporáku z stalo jídlo.

- 2. 2. 2010** - Likvidace ledových převisů na panelovém domě, kde kvůli nim docházelo k zatékání do bytů a ohrožovaly chodce.
- 3. 2. 2010** - Vyproštění menšího autobusu, který uvízl ve sněhové závěji na Špičáku.
- 4. 2. 2010** - Odstranění ledových převisů z budovy mateřské školky. Na střeše jsme se dostali z potrubí a pomocí lopat odházeli ledové a sněhové převisy, které hrozily pádem na chodník. Dále jsme strhli velký ledový převis, jenž zatěžoval střechu a hrozilo její poškození.
- 4. 2. 2010** - Pomocí automobilového žebříku jsme odstranili sněhové převisy z obchodního domu Kralovák. Zde byla místy i metrová sněhová pokrývka.
- 4. 2. 2010** - Odstranění dalších ledových převisů z objektu bývalého 1. stupně základní školy. Ty ohrožovaly chodce a zaparkované automobily. Pomocí výškové techniky jsme je z desetimetrové výšky strhli.
- 4. 2. 2010** - Otevření zabouchnutých dveří u bytové jednotky na Srubech. Na pokoji zůstaly ležité léky pro děti majitelky.
- 4. 2. 2010** - V odpoledních hodinách došlo k pádu ledových převisů na malé dítě v centru města přímo u lékárny. Dítě utrpělo vážná poranění hlavy a muselo být transportováno do nemocnice. Naše jednotka provedla odstranění zbylých ledových převisů a sněhových závějí ze střechy. Místo bylo ohraničeno páskou, jelikož hrozilo další riziko pádu ledů a poničených částí okapů. Po půl dvanácté večerní se naše jednotka vrátila na základnu, aby od ránních hodin dalšího dne mohla opět pokračovat v dalších pracích. Ale o tom zase až za měsíc...

Pozvánka na „hasičský bál“

Jako každý rok, i letos pořádá náš sbor tradiční hasičský bál. Ten poslední se konal poprvé na hotelu Belveder a nutno říci, že se velmi vydařil a toto příjemné a hezké prostředí tomu dodalo, co tomu několik posledních let chybělo. Proto i se letošní ročník bude konat opět na hotelu Belveder. Bál se bude konat 6. března a bližší podrobnosti o možnosti zakoupení lístků a o svozu na/z hotelu uveřejníme na našich stránkách. Tímto zároveň prosíme všechny zájemce, aby pokud možno přišli v patřičných večerních róbách a ne jen v riflích a svetrech jako na obyčejnou hospodskou opíječku. Nechť má tato akce patřičný společenský a slavnostní nádech.

Výcviky jednotky za uplynulý rok

Zde Vás v krátkosti seznámíme s některými z významnějších cvičení, která jsme pořádali nebo se jim účastnili. Detailnější informace a fotografie naleznete na našich stránkách www.hasicizr.cz. Kromě níže vypsanych se účastníme i dalších školení a to několikrát do roka.

- 01/10 - ZZS** – Využili jsme přítomnosti ZZS na Železném Rudě k procvičení poskytování první pomoci a resuscitace od zdravotníků ZZS
- 01/10 - Záchrana osoby ze zamrzlé vodní hladiny** – První cvičení tohoto druhu. Jelikož máme v našem okolí několik vodních ploch, kde může dojít k propadnutí osoby do ledu, využili jsme zamrzlé vodní plochy „žabáky“ a vyzkoušeli si záchranu tonoucích se osob
- 12/09 - Přívítice** – Cvičení v objektu kasáren poblíž Rokycan. Zde bylo zapáleno velké množství holavín a vyzkoušeno několik postupů hašení a provádění požárních útoků pod dozorem hasičů HZS Rokycany a Plze
- 10/09 - Sedačková lanová dráha** – Výcvik záchranu osob ze sedačkové lanovky na Špičáku pod odbornou instruktáží Horské služby
- 9/09 - Okolo Rudy** – Ukázkový vyprošování a hašení při akci „Okolo Rudy“ v ul. I. Máje
- 8/09 - Železnorudské slavnosti** – Tradiční mnohaleté ukázkový vyprošování zraněných osob z havarovaných vozidel a jejich hašení při městských slavnostech. Pokaždé s jiným scénářem
- 7/09 - Samotské slavnosti** – Také již několikrát ukázkový vyprošování a hašení při slavnostech na Samotech
- 5/09 - Dětský den** – A další z tradičních každoročních akcí, kde ukazujeme a tím se i cvičíme ve vyprošování a hašení hořících automobilů
- 2/09** – Nositelé IDP – Jeden z periodických výcviků nositelů dýchacích přístrojů, konaný v různých objektech

innost SDH za uplynulý rok

Jako každý rok tak i tento náš sbor podstoupil řadu změn, budova hasičárny prošla pár stavebními úpravami a samozřejmě my jsme uspořádali několik kulturních akcí jak pro děti tak pro dospělé. Na první úkol jsme se vrhli hned na začátku roku a to uspořádání již VI. ročníku Hasičského bálu, který se uskutečnil 2.3.2009 v příjemném prostředí horského hotelu Belveder. Dále následovalo všem známé slavnostní stání máje u hasičské zbrojnice. Díky přítomnému poasí se sláva konala za přítomnosti velkého počtu lidí a my jsme se těšili z velké návštěvy. Poté jsme pořádaly okrskovou soutěž v požárním útoku, kde se představilo i družstvo našich nejmenších. Pro naše ratolesti se každého prvního pracovního víkendů organizuje dětský den. Místo konání je každý rok stejné, a to na fotbalovém hřišti za tratí. Připravili jsme spousty sportovních her a soutěží s občerstvením. Každé dítě si odnášelo vyhrané dárky a hlavně pěkné zážitky a úsměv na tváři. Po dětském dnu jsme se začali intenzivně připravovat na naši největší kulturní akci a to na slavnosti našeho města, při kterých jako každý rok zajišťujeme velké občerstvení po dobu dvou dnů. Na těchto dvou dnech nám hodně záleží a proto leníme, kteří se podílejí v každém směru na jejich klidném průběhu, patří velký dík. Doufám že tomu nebude v letošním roce jinak, pokud nám bude zachována důvera od adátele tj. městského Železná Ruda. Nemohu samozřejmě opomenout ústast naši jednotky na soutěži Memoriálu Františka Zachera v Dešenicích a soutěži o Šumavského hasiče v Zelené Lhotě „trpaslíka“. Jelikož se při akcích, které pořádá náš sbor, vydávají nějaké finance, nenechali jsme je ležet ladem a investovali je do opravy našeho traktoru, který již několik let přináší nemalé sumy do našeho rozpočtu, nakoupili jsme sadu překážek pro děti a investovali jsme do zázdobního vchodu do zbrojnice. Pro všechny členy se na listopadový měsíc připravila oddechová akce „Zabijačka“. Tímto bych ukončil zprávu o innosti našeho sboru a dovoluji mi, abych upřímně poděkoval za výbornou spolupráci hlavně s představiteli města, dále se sponzory a všem dalším partnerům, se kterými jsme v roce 2008 spolupracovali. Starosta SDH Aleš Sekyra

Zpravodaj: Filip Brož

ZE ŠKOLY A ZA ŠKOLOU

Úvodem

Konečně přišla po dlouhé zima, sněží prakticky denně a přejeme si, aby sněhem zapadala i naše škola. ☺☺☺☺☺☺

Nad nádražím dlejší nový snowpark, z čehož máme velikou radost.

Novinky ze školy

Naše paní učitelka Lucie Kulhánková se jako jediná ze české republiky zúčastnila exkurze do Izraele konkrétně do Jeruzaléma a centra Yad Vashem trvala celkem tři týdny. Gratulujeme!

A co to ten Yad Vashem vlastně je? Národní památník Yad Vashem na vrchu Har Ha-zikaron v západní části Jeruzaléma připomíná smrt (hebrejsky shoah) šesti milion evropských Židů v době vlády hitlerovské říše. Dalšími součástími komplexu jsou dvě sbírky edisků - dokumentární a výzkumné, dále publikace, knihovna, synagoga, mládežnické a vzdělávací středisko a také výstavní areál s uměleckými díly Židů, kteří přežili holocaust.

Zeptali jsme se: Co považujete za nejlepší zážitek z celé cesty?

"Těžko se vybírá ten nejlepší. Poznala jsem spoustu lidí z různých zemí celého světa, kteří jsou teď můji přáteli, a já jsem se naslouchat profesora na různých univerzitách z celého světa, několikrát jsem prošla úžasným muzeem holocaustu (při každé návštěvě objevíte něco nového), vykoukala se v Mrtvém moři, prozkoumala Herodovu pevnost Masada, zúčastnila se bohoslužby v synagoze, poznala moderní historii Izraele, mám úžasný zážitek z muzea Palmach... Ale nejvíce mě oslovilo asi samotné historické centrum Jeruzaléma. Tak koncentrace různých kultur a hlavně náboženství, je přímo magická."

Jelikož je paní Kulhánková třetí učitelka z naší školy, která se zúčastnila každému z našich výcviků pro šesté. Můžeme říci, že

Pololetní výcvikové dny

Ve čtvrtek 28. ledna 2010 jsme dostávali pololetní výcvikové dny, ze kterého bylo hodně žáků smutných, ale které přesto šlo. Ke konci vyučování mi v aule naší základní školy proslavil pan učitel. Zhodnotil uplynulé pololetí a popřel hodně úspěchů do druhého.

Olympiáda v německém jazyce

Jako minulý rok, i letos se pár žáků naší školy zúčastnilo Olympiády v německém jazyce, která se konala v Klatovech. Za kategorií 6. - 7. třída se zúčastnila Andrea Šmídlová a Standa Němec. Andrea se umístila na hezkém 4. místě a Standa na 8. místě. Za kategorií 8. - 9. třída reprezentovaly naši školu Bara a Faitová a Zlatka Vörösová. Bara se umístila na 10. místě a Zlatka na 7. Bára ještě dodává: "Děkujeme paní učitelce Schönové za to, že to všechno zorganizovala...Bylo to náročné, ale já i Zlatka jsme se umístily do desátého místa, takže to byl docela úspěch..."

Gratulujeme všem účastníkům soutěže!

Školní diskotéka

27. ledna 2010 se v aule naší ZŠ konala diskotéka. Myslíme si o tom, že tam bylo málo lidí a když už tam někdo byl, tak se ani netancoval, protože se to na tu muziku co tam hrála, vážně nedalo. Většina lidí odešla dlouho před koncem, zůstalo tam jen pár lidí. Pro příště by bylo potřeba vyměnit DJ, diskotéka by měla být zajímavější, ale jsme rádi, že se v budoucnu bude dít. Děkujeme panu učiteli Drahorádovi, že tam měl dozor, bez něj by diskotéka už v budoucnu nebyla.

Lyžařský výcvik 6. třídy

Jako každý rok měla 6. třída naší ZŠ lyžařský výcvik. V 6. třídě lyžovalo 12 žáků a celkem jim to šlo. Nejvíce se žákům

líbilo na Samotách u pana Lučana, který jim udělal ovocné knedlíky a dal jim slevu na lyžování. Stejně tak slevu dostali na areálu Špičák. Jako dozor tam byla paní učitelka Šnebergrová. Za dopolední lyžování sjeli sjezdovky celkem patnáctkrát. Žáci to bavili. Naopak se jim nelíbilo v lyžařském areálu Nad Nádražím, protože zde nedostali žádnou slevu a platili plnou cenu jízdenek. Líbil se jim i výlet na březích s panem učitelem.

Významná událost

Odbor školství, mládeže a sportu Krajského úřadu Plzeň naší škole udělil pohár a diplom za 3. místo ve v domácnostech soutěži základních škol celého Pzešského kraje za loňský rok. Je to vynikající výsledek reprezentantů školy ve všech olympiádách a soutěžích. Všichni se budeme snažit, aby tento pohár nebyl dlouho ve vitríně osamocen.

Matematik

Klatovské Gymnázium pořádalo pro žáky sedmých ročníků základních škol korespondenční matematický seminář. Naši školu výborně reprezentoval Stanislav Němec ze Špičáku (viz foto). Ve finále v Klatovech obsadil vynikající druhé místo. Blahopřejeme!

Z editelského šuplíku

1) K zápisu přišlo 15 nových budoucích žáků s rodiči. Přivítaly je paní učitelky Hana Fischerová a Šárka Štádlarová. Všichni se již do první třídy těší. (Foto na str. 9)

2) 28. ročník regionální Zimní olympiády

Veni, vidi, vici.

Tato známá slova vyšla z úst slavného Césara v roce 47 let před Kristem. Po 2057 letech jsem je použil já do vínku níže tištěných v t.

Přišel jsem do Železné Rudy v květnu 1976: vážil jsem 71 kg, z toho jeden kilogram tvořily vlasy a mé stáří bylo stejné na rok, mým sílcem i den jako paní Blanky Lehekové a je takové i dosud. Před rokem jsem se více měnil v Železné Rudě poflakoval, poznával lidi, chodil telefonovat na bakelitový telefon s klíčkou do tzv. buky u nově budovaného hotelu Javor, neb na rekreaci mím stědisku Pozemních staveb Plzeň dosud telefonní linka nebyla a my se ekali, až se nový Javor otevře. Hned po otevření tzv. ubytovna se mávnutím proutkem přeměnila na rekreaci za řízení a já tam setrval ve funkci vedoucího až do roku 2000. Předěl jsem adu editel v etn generálních, kteří neuměli, ale byli vyměněni za jiné, předěl jsem i anonymní hlasování svých předřízených v prosinci 1989 po tzv. sametové revoluci zda mohou setrvat i ne. Ale nepředěl jsem změnu tohoto objektu na milionářské byty. Jeden den hoteliér - druhý den na ulici s celou rodinou - všichni bez práce - a zase jakýsi kouzelný proutek. Lidé, kteří mým předtím plácali po ramanou, pochlebovali a tvářili se jako kamarádi, najednou zmizeli a jen se zpovzdálí dívali i za záclonami, jak se stahuje naše rodina jako kořovnici. Celé za řízení hotelu stěhovat, žádná příměnná v c.

Ale hlavně, kam vše vystěhovat? Na náměstí? Do lesa a nebo do rodné vesnice 50 km vzdálené? V takové době se pozná přitel. Stal se jím pan Miroslav Janoušek, vedoucí místního obchodu, a stal se jím pro celý život. V té době jsem na vlastní kůži poznal jednoduchou definici života: Celý lidský život každého se skládá pouze z příchodu a odchodu a mezi tím je všechno jinak.

Opustil jsem svůj druhý domov, kde jsem žil a pracoval 24 let, opustil jsem partu báječných lidí z ochotnického spolku divadelníků. Po pár letech odešel z funkce předsedy fotbalové jednoty SRK, kterou jsme založili s pár nadšenci. Vzpomenou jen některé, Ruda Pavel, Zdeněk Suk, Pavel Fiala, Jarda Brož, Václav Kroupa a další. V roce 1998 jsem odešel dobrovolně z funkce místostarosty, protože se mně nepodařilo u zastupitelů prosadit rozumnou koncepci rozvoje Alžbětína. V těchto složitých jednáních jsem nekopal ani za Schell ani za Agipp ani za jiné zájmové skupiny, ale za město. Bohužel jsem prohrál a vyhrály skupiny, které měly na srdci především svoje blaho a rozvoj a koncepcie obce jim byly ukradené. Bohužel to bylo první velké vítězství a nikoliv poslední. Psáno žargonem sportovním, domácí permanentně prohrávají a vyhrávají hosté. Bohužel i v místním fotbalovém klubu, který se stal více méně politickou platformou jedné strany. A jak známě celorepublikově, zájmy politických stran jsou nadřazené nad vše ostatní. Sám mám přemýšlím, kam lidé od malých dětí až po důchodce tyto politiky potěbují. Snad jen k tomu, aby se rozdělili do nesmiřitelných skupin, snad k tomu, že

potěbují své v děce, idoly a tlachaly, kteří jim v době přelovněbni naslibují to, co jim nemohou přinést ani Ježíšek i cizácký Santa Claus, natož bezpečně lidé, kteří týden po volbách už neví co se stěbec slíbili. Jak málo staří, přepíchnout si na klopě špendlík s modrým ptákem, ryzí, zeleným tylístkem i rudými těšni kami. Dvacet let vedou tito špendlíkáři republiku k v tšimú a v tšimú dluhu a nikoliv k v tšimú a v tšimú prosperit. Není žádný rozdíl mezi proklamovanou pravicí a levicí. Vítěz bere vše, nepravou, nelevou rukou, ale oběma. Hlavně pro sebe, své přelubné, známé a spřízněné špendlíkáře. Nic se za dvacet let od roku 1989 ve vedení státu, kraje, obcí nezmenilo. Nevedou stát, kraje, obce odborníci, ale pouze lidé s odznakem na klopě a to už zažily celé generace od roku 1948. Kdo nepodleh ideologiím, oblbování, slibům a lžím, vidí stejně jako já. A to je právě Césarovo vidi. Vici- vítěz zbil jsem, je tímto slovem slavného výroku. Zmnil jsem jej u sebe na prohrál jsem.. První prohru zažije každý, kdo se dožije penzijního věku, odejde z produktivního života a je odkázán, zdaleka na jinou generaci mladší vydělají a nebo ne. K tomu zákonitě patří prohra ve ztrátě ideálů, ve změně vztahů, v úmrtích přelubných, kamarádů a sousedů. O celém tomto tématu by se nechala napsat kniha, i seriál na pokračování. V osmé třídě jsem musel přečíst Jiráskův román Proti všem a dlat z něj výpisky. Pokud by pan spisovatel Jirásek vstal z mrtvých a přijel do Ž. Rudy napsal by tyto knihy minimálně dvě. Druhý díl by se mohl jmenovat: VŠICHNI PROTI VŠEM. *František Strnad*

ZE ŠKOLY...

Ankety :

Co se ti na naší škole líbí a co ne?

Líbí se mi na škole to, že jsme zapojení do různých soutěží (např. výtčinnosti, recitací, soutěží atd...) a nelíbí se mi přístup některých učitelů ... (Bára F., 13 let)

Líbí se mi tlocvičny a nejlepší učitelka Šnebergerová a nelíbí se mi učitelé a to, že musíme zamykat šatny-to by mě lid školník. (Anna Kristýna P., 13 let)

Nelíbí se mi zamykání šaten a hodiny fyziky a líbí se mi hodiny přirodopisu a zeměpisu (Veronika V., 13 let)

Líbí se mi hodiny tlocviku venku a nelíbí se mi zamykání šaten. (Ondřej P., 13 let)

Nesnáším matematiku a fyziku a líbí se mi tlocvik. (Míra D., 14 let)

Líbí se mi přestávky a nelíbí se mi škola. (Milan T., 15 let)

Fotografie:

str. 8: přívěsek pro štěstí (foto: Jiří Holub);

Standa Nmec, mladý matematik (foto: archiv ZŠ); krajský pohár za v domosti (foto: archiv ZŠ);

str. 9: Jiřík Amort a Eliška Strnadová u zápisu do 1. třídy (foto: archiv ZŠ)

Školní stránku upravují Jiří Holub, Veronika Podracká a Zlatka Vörösová.

mládeže pořádá Základní škola Karla Klostermanna a její partneři 16. února. Odkává se 150 závodníků ve sjezdu a bhu na lyžích.

3) Zvánoční koncert vznikl výtčesk 1800 Kč, který školáci z páté třídy zaslali nadánímu fondu Kapka naděje. Jde o fond pro pomoc nemocným dětem s nádorovým onemocněním různých typů. Podrobnosti o fondu najdete na adrese: www.kapkanadeje.cz

Knihovna informuje

Internet zdarma

Naši knihovnu najdete v budov základní školy, otevřeno je každé pondělí, úterý a čtvrtek mezi 14 a 18 hodinou. Všechny vás zvou na návštěvu. K dispozici je k dispozici přes osm a pět tisíc knih a devět titulů časopisů, například Story, Květy, ABC, Týdenní lístek... Pro turisty, kteří si doma zapomněli svoji oblíbenou knihu, máme dobrou zprávu, je možné si požádat i jednorázovou bezplatnou půjčku knihy poplatek. **Můžete využívat ti poítač s přístupem na internet zdarma.**

Meziknihovní výpůjční služba

Na stránkách www.knihovnaruda.cz v sekci katalog naleznete všechny tituly, které jsou v naší knihovně k dispozici. Vyhledávat můžete podle jména autora nebo názvu knihy. Pokud tyto údaje přesně nevíte, zadáte pouze klíčové slovo a objeví se všechny knihy k danému tématu. Pokud v místní knihovně nenajdete publikaci, kterou byste si rádi přečetli, ráda vám ji v rámci meziknihovní výpůjční služby objednáme z jiné knihovny. Za tuto službu zaplatíte 40 Kč, knihy obvykle do týdne obdržíte a nemusíte cestovat do vzdálených míst.

Martina Najmanová

Exkurze na Javoru

V pátek 29. 1.

provozovatel lyžařského areálu Velký Javor exkurzi na nově zrenovované chatě na Velkém Javoru, kam byl Železnorudský klub též pozván. Odjízď lo se ve 13,00 hodin gondolami na horní stanici, odkud se šlo na chatu, kde už nás očekával provozní vedoucí Armin Liebl. V chatě je ve spodní části nová prostorná restaurace, kde nechybí český mluvící personál. Z restaurace je vchod do horní části chaty, kde se nachází ubytovací zázemí se vkusně zařízenými pokoji. Každý pokoj má svoje jméno, podle toho, kam je z něj vidět. Takže nechybí například pokoj Pančí nebo Špičák atd. Celému ubytovacímu prostoru vévodí prostorný svatební pokoj s postelí s nebesy.

Ceny za ubytování: 30 Kč osoba a noc se snídaním. Chata na Velkém Javoru má

dlouhou historii. Byla postavena Lesním spolkem (Waldverein) Železná Ruda, který ji též provozoval. Financována byla z dobročinných, kulturních akcí a sbírek. Tato chata byla původně 8 x 7 metrů velká a našlo v ní 15 lidí nocleh. Uvedena do provozu byla 1. června 1886. Prvním správcem byl Heinrich Späth, který zde prodával pivo a jídlo za ceny stanovené Lesním spolkem v Železné Rudě. Chata byla v průběhu let několikrát přestavována až do dnešní moderní podoby.

(Text a foto: Václav Chabr)

SETKÁNÍ NA FALKENSTEINU

zastávku, zbývá nám tedy ještě 5,5 km. Ujdem to, nebo se vrátíme?! Ujdem - jdeme dál. Zastávky se zkracují, přechází nás první lyžaři i na crossových lyžích, jdeme dál, občas fotím. Další zastávka u tabule Falkenstein 2,4 km, jdeme už 2,5 hod. Teď za jinou cestu stoupat, nohy se zvrstávají, další na sněžnicích nás přecházejí, jde se jim dobře, lépe než nám. Proklínám den, kdy jsem si usmyslel, že sem půjdeme i v tomto počasí. Přicházíme na rozcestí Rukowitz Schachten, ukazatel: Falkenstein 1,7 km, přechází a zdraví nás další turisté. Teď už je jasné, že západ slunce na vrcholu nestihneme. Cesta stoupá ještě víc, zastávky se ještě více zkracují, už není po žádném vidění, přejíždí nás sněžné skútry. Za tmy dorážíme na chatu, která patří Waldvereinovi Zwiesel.

Jdem dovnitř, chata je příjemně vytopená, chata Jürgen nás halasně vítá a říká: "Už jsem myslel, že ešně nepůjdou..." A přichází runda pálenky. Chata se plní do posledního místa. Po telefonu přichází zpráva, že kapela, která má hrát, se někde ve tmě ztratila. Do tmy vyrazí dva skútry a za 3/4 hodiny se s muzikanty vracejí. Zábava má začít. Dvě kapely, z toho jedna dechovka, se stávají ve hraní, místní poet přechází v bavorských povídkách

Falkensteinu. Pro nás hrají české písně, které jsou v Bavorsku velmi oblíbené, zpíváme také. Zábava eskaluje, není slyšet vlastní slova, ale je nám fajn. Kolem přichází jiní odcházející do tmy první hosté, všechno ale lyžaři i neobvyklí, zábava pokračuje. My zůstáváme přes noc. Po snídani se loučíme, chata nám na cestu uvaří čaj. Jdeme na vrchol Falkensteinu, odkud je krásný výhled na Velký Javor, fotografujeme a vyrazíme do údolí. Chceme odbočit do lesa, ale nejde to, zůstáváme na hlavní cestě, která už je prošlapaná. Dolů se jde ale už dobře. Za 2,5 hodiny jsme u aut. Všechny útrapy z výstupu jsou zapomenuty, zůstalo jen to dobré. Poznámka: Chata na Falkensteinu je přes zimu až do Velikonoc zavěšená. (Text a foto: Václav Chabr)

V sobotu 30. 1. 2010 se konalo tradiční bavorsko-české setkání na Falkensteinu. Vyrazíme ve 14,00 ze Zwieselwaldhausu, abychom stihli západ slunce nad Falkensteinem, který bývá úchvatný. Zpočátku se jde dobře, protože je cesta uježděná od lyžařů. Po kilometru se cesta stává doprava a už uježděná není, za hlubokým sněhem a jen slabé stopy ukazují, že tu někdo před několika dny šel. Po dvou kilometrech, už přicházíme dříve první

D m, který zaujme

Rodinný d m na Špi áku

Cestou do špi áckého areálu na akci Škoda Yetti mne zaujal stylový rodinný d m nad nádražím. Pat í manžel m Jind íšce a Radovanovi Holubovým. P í povídání o historii domu zazn la ada zajímavých vzpomínek, které by bylo škoda nezaznamenat. Proto je dnes obvyklá historie domu rozší ena o osobní vzpomínky.

První majitelé domku, prarodi e pana Holuba, jezdili na Špi ák od roku 1930. V letech 1935 - 1936 si postavili na erstv koupeném pozemku tzv. letní byt (viz *Zápisky p ednosty na str. 15 - pozn. red.*). D de ek sou asného majitele jako vrchní rada státních drah stav l zásadn blízko železnice. „Dráha, to je budoucnost,“ íkal. Letnímu bytu íkal také „lehká stavba“. Byla to d ev nároubená, áste n hrázd ná stavba. D evem se tehdy nešet ilo. Všude kolem domu nasáz el smrky a buky. Venku byl vodovod vedený v jedlovém potrubí, tzv. grant, odkud Holubovi nosili v konvích vodu. „Já ji nosil vrchovat ,“ zní vzpomínka, „voda se vždycky vylila na d ev nou podlahu a d m pak chytil houbu. V dom se topilo v kamnech, kterým se íkalo „há ka“. Topilo se d evem, protože d da nechtl utrácet za uhlí. To n kdy z Plzn vozil v batohu vlakem, protože

v Plzni m l režijní uhlí.“

V roce 1951 dostal v domku na Špi áku dekretem od Místního národního výboru byt ob anský zam stanec vojenské správy Rixi František Chot tický. Byla to pohroma. Zachoval se dopis s ne itelným podpisem, za ínající slovy: „Vážený pane rado, ihned po odeslání dopisu jsem se dov d l, že Vaši chalupu p id lili. Jednu místnost vám prý musí nechat k uskladn ní nábytku...“ Pan Chot tický se nakonec nast hoval ke Kroft m do vily. Do domku majitelé zase mohli. „D da dokonce získal povolení ke vstupu do hrani ního pásma za ú elem „odstra ování polom “. Ti, kdo tehdy p ijeli na Špi ák, museli být zapsáni v tzv. domovním seznamu. Každá návšt va musela být potvrzena razítkem na MNV Špi ák. D da si v 3. 7. 1958 zapsal na sch zi MNV toto: >P edseda Kyselý vyzval p ítomné majitele dom , aby zaplatili dlužnou da domovní a poplatky z nadm rného bytu. Poplatky neplatí pouze dosídlenci v pohrani í, osídlenci jsou povinni platit. Opravy a práce udržovací na domech musí být zadány komunálnímu podniku v Železném Rud .<

Majitelé domek prodali vnukovi v roce 1973 za cenu cca 16 000 K s. V letech 1979-

1984 byl upravován a zajímavé jsou ceny: sklobit, rabicové pletivo plus dovoz 500 K s. Plynová p ípojka v etn bagrování 700 K s. Kopaný písek a dovoz 300 K s. Auto št rku 400 K s. Vodovodní p ípojka a kanalizace 850 K s. Lakýrnické práce 700 K s. Po roce 1989 byl d m dostav n. Dnes má nová okna, dve e, izolace, novou d ev nou fasádu, nové podlahy, vnit ní omítky, topí se plynovým kotlem a v kanadských krbových kamnech. P ežily st ešní trámy a na nich je nová m d ná st echa. Houby se d m zbavil d myslným odv tráním a injekcemi p ímo do trám . Ale nez m nilo se to, že kolem chodí stále lyža i na sjezdovku. A zm íno, že v lét kolem jezdí cyklisté, to d ív nebylo. A majitelé už sem nejezdí na letní byt, ale bydlí tu trvale.

Text a foto: Václav Chabr

Žijí mezi námi

Paní Eliška Strnadová

Eliška Strnadová se narodila 14. listopadu 1951 v Ústí nad Labem. Po maturit na st ední zdravotní škole pracovala v nemocnici v Ústí na odd lení ARO. Na tuto dobu stále v dobrém vzpomíná. Životní osudy s námi však r zn manipulují. Paní Elišce bylo souzeno setkání s Bed íchem a netrvalo dlouho, st hovala se za ním, už jako za manželem, do Železné Rudy. Bylo zá í 1978. P esídlení znamenalo n kolikaletou ztrátu profese. Pracovní místa zdravotních sester byla obsazena. Eliška se tedy musela spokojit s prací v u ilišti - jako pokojská, ve snack baru apod. Pak p íšly mate ské povinnosti a v roce 1985, po mate ské dovolené, se kone n blýsklo na lepší asy. Bylo pot eba zastupovat u obvodního léka e, u zuba e, na gynekologii. Hlavn však bylo pot eba obsadit místo geriatrické sestry. Práce to byla na polovi ní úvazek a navíc naprosto nová. „Já jsem v bec nev d la, co to obnáší,“ íká paní Eliška, „musela jsem se vše nau it úpln od za átku. Byl to dost skok od práce v nemocnici, ale plusem byl dostatek asu na d ti, klidná rána...“ Do práce se t šila, když vyfasovala sesterskou uniformu, nažehlila ji, vyv síla na sk í a nemohla do kat rána. S ro ní p estávkou, když v roce 1996 p estala v Železném Rud fungovat zubní

ambulance, vykonává paní Eliška stejnou práci. Jen od kv tna roku 1997 jako tzv. OSV . V sou asnosti pe uje o 40 klient od

Hojsovy Stráže po Javornou a její okolí. Všechny návšt vuje podle jejich pot eb a zdravotního stavu. Kontakt s nimi ji velmi t ší. Ráda s nimi putuje vzpomínkami. Když Eliška vypráví, je poznat, že svou práci má opravdu ráda. Ale vše má i stinné stránky. „Sestra jako OSV musí splnit do puntíku stejné podmínky jako jakékoliv zdravotnické za ízení bez ohledu na velikost - smlouvy s pojiš ovny jsou to nejmenší, ale jsou to i smlouvy o odpadech a další. A to mne nebaví,“ posteskuje si. V lednovém podve eru u sklenky dobrého erveného vína se také dozvídám, jak se liší práce geriatrické sestry od práce sou asné home

care. V podstat nijak, krom zmín né administrativy se liší skladba klient . D íve se pé e týkala jen lidí starších 65 let, dnes je k dispozici každému, kdo má problémy, bez ohledu na v k. Dostáváme se í k jiným témat m. Veselým vzpomínkám na dobu, kdy v Železném Rud p sobili léka i Václav Mlyna ík (obvodní léka - pozn. red.), Karel Nový (zuba - pozn. red.), Ji í Skala (d tský léka , dnes primá klatovského d tského odd. - pozn. red.), sestry Milena Pospíchalová a V ra Vorlová, a na to, jak i s osazenstvem lékárny prožili spole n i mnoho asu mimopracovního. Sest i ka Eliška brzy p ekro í ú ední d chodovou hranici, ale tu nebude respektovat. Plánuje si práci až do konce platnosti své odborné registrace. P í tomto sd lení se pouštíme do úvah nad sou asným systémem p ípravy a kvalifikace zdravotních sester, který komplikuje situaci v praxi; dojde i na srovnání kompetencí zdravotních sester u nás a v zahrani í. Naše sest i ky pracují výrazn samostatn ji a zvládají í úkony v zahrani í vyhrazené léka m, jak potvrzuje Eliš ina dcera, léka ka ve zwieselské nemocnici.

Na záv r pokládám obvyklou otázku na p ání tená m. Odpov je krátká - trp livost v ekárn u léka ky. Protože: „To, co pro lidi d lá paní doktorka, by pro n málokterý jiný léka d lal. Je opravdu velmi zodpov dná a zaslouží si trochu více trp livosti od ekajících.“

(Podle vypráv ní zapsala V ra Drahorádová; foto: autorka)

Profesor Komárek, významný rodák ze Železné Rudy

2. část - pokračování z minulého čísla

Komárek - cestovatel

Julius Komárek podnikl vedle cest na Slovensko také řadu p írodových cest na Balkánský poloostrov. Na hranici mezi Makedonií a Albánií ho nadchla p íroda kolem Ochridského jezera. P írodní krásy a život místních horal popisuje v knize Neznámá Makedonie (1940, 1946). Do kategorie cestopis pat í i jeho kniha Kavkazská cesta (1946, 1947). Zamiloval si i Slovensko. Na lovu ho obvykle doprovázel lovec z Livova, Havril Pilar. V poho í ergov na severovýchodním Slovensku m í Komárek dokonce sv j lovecký revír. Dodnes se nachází u obce Livovská Huta, poblíž Bardejova, pe liv udržovaná Komárkova lovecká chata (viz foto). Tyto pobyty ho inspirovaly k napsání knihy Lovy v Karpatech. V této u eských tená velmi oblíbené knize se p edstavil jako myslivec a sou asn zoolog. Po ase se kniha stala opravdovým „evangeliem“ eských myslivc a byla p eložena vedle slovenštiny také do ma arštiny.

Svou loveckou chatu m í prof. Julius Komárek také v eském krasu, mezi obcemi Karlštejn a Srbsko. Pobýval zde zejména v dob války, kdy byly uzav eny eské vysoké školy. Tady se seznámil i se svojí ženou Janou. Bohužel, chata se nezachovala. Za nevyjasn ných okolností objekt v 90. letech minulého století vyho el.

Pedagogickáinnost

Prof. Komárek platil za vynikajícího pedagoga, v dce, spisovatele a vyprav e. Jeho p ednášky z obecné zoologie vynikaly v cným obsahem, elegantním p ednesem, vždy dopln né mistrnými kresbami probíraných zoologických objekt . Vychoval celou adu vynikajících odborník nap . doc. Dr. Ma ana, prof. Dr. Veselovského, DrSc., dlouholetého editela pražské Zoologické zahrady, doc. Jana Pato ku, DrSc., aj. Rozsah jeho v deckých a pedagogických aktivit byl mimo ádn velký. Vedle rozsáhlých znalostí v obecné zoologii, s t žišt m na zoologii invertebrátní (bezobratlí), byl sv tov respektovanou v deckou kapacitou v oboru studia plošt nek (Turbellaria). Pokud jde o entomologii, zabýval se p edevším jejími aplikacemi se zam ením na ochranu lesa. S problematikou ochrany lesa vystoupil na celé ad mezinárodních konferencí a kongresech, nap . v Pa íži, Stockholmu, Budapešti, ím ajinde.

Myslivost a ochrana p írody

Již v roce 1946 apeloval ve své výzvě „Poslední p íležitost pro národní park na Šumav “ na pot ebu, co nejd íve založit

Šumavský národní park. J. Komárek má také zna nou zásluhu na vzniku Tatranského národního parku. Jako první v Evrop (1926, 1932) za al používat letecké poprašování insekticidy v boji s mniškou a sosnokazem.

Velká láska k myslivosti provázela Komárka po celý jeho život. Velmi brzy si uv domil, že znalosti o život zv e a jejím chování nejsou na takové úrovni, jakou by si myslivost té doby žádala. Jeho snahou bylo chov zv e povýšit na moderní biologické základy. Je pravdou, že podstatn k tomuto p ísp ly stále zvyšující se škody na lesních porostech zp sobené velkými býložravci.

Jeho p ísp ním se myslivost od roku 1931 stává sou ástí v deckého výzkumu. Myslivecký výzkum se na samém po átku zam oval zejména na chov zv e a hodnocení trofejí. Výzkumná innost se pozd ji koncentrovala navíc i na choroby zv e a na chov drobné zv e, která byla základem tehdejší myslivosti. První výsledky výzkumné myslivecké innosti byly jím prezentovány již v roce 1932 v rámci Lesnického kongresu ve francouzském Nancy.

Z podn tu J. Komárka byla od roku 1933 až do za átku války po ádána každoro n

(1954), který je v nován obratlovce m.

Krom velkého množství r zných odborných i populárních lánk s mysliveckou tematikou napsal adu dalších knih z oboru myslivosti : Jak ur ím stá í srnce (1931), O odst elu srnc v bec (1943, 1947), Hubení škodlivé zv e a ptactva (1943), Myslivost v eských zemích (1945, 1951).

Napsal i knihy ur ené pro širokou ve ejnost: Hovo íme o zví atech (1940) - kniha, která vznikla z jeho p ednášek, eská zví ena (1948) nebo Kapitoly o zví atech. Za zmínku stojí uvést ještě knihu Neznámá tvá Praha (1944), která obdržela Cenu hlavního m sta Prahy.

D tem je v nována kniha Prázdniny v pralesích (1977). Zajímavostí je, že kniha vyšla až 22 let po jeho smrti. Poslední knihu, kterou p edal ještě za svého života do tisku, byla Zví átka zblízka (1955).

Prázdné místo

Dne 7.2.1955 se J. Komárek chystal na cestu do Brna k dalšímu jednání s prof. Kratochvílem. Tématem jednání m í být uvažovaná delimitace pracoviš zoologie a entomologie mezi Prahou a Brnem. Tuto cestu již neuskute nil. Stalo se n co, co nikdo neo ekával. Na fakultu brzy ráno zavolala paní Komárková a oznámila: „Miloš zem el“. Podle ještě dnes žijících pam tník , jeho blízké spolupracovníky a p átele zasáhl hluboký smutek. Chybí nám o generaci starší osobnost Komárkova typu. Tato slova byla nej ast ji všude slyšet.

Prof. Pfeffer v nekrologu uvádí : „Komárek zt les oval postavu v dce, který dovede p edvídat ur ovat posláání v dy v celém tempu života národa. Uplat oval a v život uvád í myšlenku, že v da musí vést praktický život a musí mít ve svém pracovním zam ení vždy náskok p ed praxí“. Prof. Dr. Julius Miloš Komárek, len korespondent SAV, byl lenem významných prestižních v deckých spole ností - Královské spole nosti nauk, s. akademie zem d lské, Masarykovy akademie práce, U ené spole nosti Šafa íkovy, eskoslovenské spole nosti zoologické, ornitologické, entomologické, a také byl prezidentem eskoslovenské zoologické spole nosti (1934 - 1955) aj. Urna s popelem prof. Komárka je uložena k poslednímu odpo ínku v Praze na Olšanských h bitovech.

Josef R ži ka, foto: z archivu autora)

(Autor je strojní inženýr a podnikatel, zabývá se materiálovou problematikou - fyzikální metalurgií. Bydlí v Plzni, zajímá se o p írodu a historii i sou asnost Šumavy a Bavorského lesa. V nuje se i fotografování a hodn cestuje po Šumav a Bavorském lese)

výstava loveckých trofejí. J. Komárek byl významným propagátorem myslivosti v odborném, denním tisku i v rozhlas. Dal podn t i k nato ení prvních film s mysliveckou tematikou u nás.

Na lov vysoké, jelena, srnce nebo tet eva se J. Komárek vždy pe liv p ípravoval. Lov se mu asto stával sou ástí v decké práce. Zvláštní pozornost p ílovu v noval okolní p írod , ale jako entomolog také i hmyzu. Jeho love tí p átelé asto p ípomínali, že Komárek byl nejen dobrý myslivec, ale i velmi dobrý kucha .

Knihy odborné i populární

Po zavedení povinných mysliveckých zkoušek v eských zemích v roce 1941 napsal III.díl - Myslivecká zoologie knihy Myslivecká škola (1941, 1946). J. Komárek je rovn ž autorem t etího svazku vysokoškolské u ebnice Lesnická zoologie

Harakiri Gang

Za átek zimní sezóny

Pro naše jezdce začala zimní sezóna již začátkem prosince, kdy jezdci změřili síly s českou snowboardovou elitou v Plzni.

11. prosince se uskutečnil první ročník Snow & Ice, kde byl spolupředátelem i HG. Před zimním stadionem vyrostla obrovská konstrukce, kterou pokrylo nespočet tun sněhu a jezdci mezi sebou bojovali na 20 pískáčkách a to jednom zábradlí a jedné lámané bedně přes auto. Dohromady se sešlo přes 30 snowboardistů a mezi nimi Tomáš Bělá a Adam Arnošt (oba jezdci HG). Adamovi tři jízdky příliš nevyšly, a tak se dostal „pouze“ do semifinále. Tomáš si užíval každou jízdku před dvěma tisíci diváky, dával složité kombinace triků a v tšinou byl odjetý a tak si nezasloužil nic jiného, než první místo a prýze money 300€. Více o závodě najdete na www.harakirigang.cz

O zlaté soboty 26.12. se jel 2. ročník Golden Sturady jibbing v sušickém skateparku. Na startu jsme měli dva snowboardisty.

Reprezentovali nás ve stejném složení jako na S&I. Tady se dařilo oběma, a tak v konkurenci patnácti jezdce vyhrál Tomáš Bělá a druhé místo obsadil Adam Arnošt.

Celou zimu můžete všechny naše jezdce vidět v lokálním snowparku na Belvederu a také na v tšinou snowboardových závodech.

27. února se pojedou ve Snowparku na Belvederu tradiční Snowbitch Cup pro ski a snowboard. Závod je otevřen pro všechny. Pro jezdce bude připravena slopestyleová trať velkých rozměrů, na místě bude oběd a hrát live DJ. Párty po závodech proběhne v Inet café.

Představení jezdce

Boris Špišman

Pochází z Hradce Králové, na snowboardu začal jezdit v roce 1998, v roce 2001 si udělal licenci instruktora snowboardingu a také licenci národní rozhodčí snowboardingu. Od roku 2003 začal učit v Železném Rudu, později na Javoru. Tak pádem se dostal i k freestyle.

Od sezóny 2008/09 je sponzorován firmou Ride a za tu dobu už stihl objet spousty prestižních závodů. Nabízím vám jeho nejlepší výsledky: 1. a 3. místo Hřstopestyle, 2. místo QS slopestyle Špišák, 1. místo Snowbitch cup, 2. místo v závodu Slopestyle v Kramolíně a řadu dalších.

Již druhou zimu se Boris živí stavěním snowparku v Krkonoších. Letošní zimu se stará o Snowpark v Malé Úpě a krom toho také objíždí v tšinou závody v naší republice.

Další profily jezdce najdete na našich stránkách a postupně se s nimi potkáte i zde.

Text a foto: Richard „Ri“ Brož

Co nás čeká? Soumrak nad splouváním Teplé Vltavy

Stížnost aktivistky do Bruselu

V posledních letech se již stalo zvyklostí, že sestavování a projednávání podmínek pro splouvání šumavských ek, konkrétně Teplé Vltavy, značně komplikuje vydávání Návštvního řádu NP Šumava. Ještě předtím by se dalo říci splouvání úseku ek ze Soumarského Mostu do Pkné. Aby problém nebylo málo, zkomplikovala letos vydání nového návštvního řádu ještě stížnost ekologické aktivistky Dagmar Kjukové z Okrašlovacího spolku Zdíkovska, adresovaná přímo do Bruselu. Na věci nemělo nic ani to, že stížnost byla podána téměř předtím roky, tedy za úplně jiných podmínek na ece. Před letošním vydáním nového Návštvního řádu však byla pevně uložena oprášená a šupsná na přešetření do R. Evropská komise ve svém dopisu R vytyká, že před povolení splouvání prý nebylo zdokumentováno vyloučení významného vlivu na životní prostředí. Kárací dopis vůbec nepřihlíží k tomu, že v době podání stížnosti splouvalo Teplou Vltavu od roku 1992 9 000 – 11 500 vodáků ročně a že od roku 2008 se podmínky značně zpřísnily a návštěvnost ek se snížila na jednu třetinu. Bylo to nejen v důsledku zvýšení limitu vodní hladiny pro splouvání ale i stanovením dalších pro vodáky tvrdých podmínek. Víme to velice dobře, protože od roku 2008 jsem dělal předsedu pracovní komise výkonného výboru Rady NPŠ pro návštěvní řád. Na nekonečných jednáních se bojovalo o každý centimetr a každé slovíčko. Se splouváním to vypadalo nejhůře v květnu 2008, kdy uprostřed projednávání v komisích, ale i bez dohodnutí v Radě NPŠ, vyhlásila Správa NPŠ úplný zákaz splouvání ek od 16. 6. do 15. 8. Dřívodem byla obvykle používaná formulace - kritické ohrožení přírodních chráněných a evropsky unikátních ekosystémů. I přesto se znovu jednalo a výsledkem bylo stanovení podmínek, z nichž některé sice zcela nesmyslně komplikovaly vodákům život, ale které však

nakonec i nadále umožnily splouvání této vodácky nenárodné, ale překrásné ek. Ke cti len Rady Národního parku Šumava je nutno poznamenat, že po zhodnocení vodácké sezony na svém zasedání 8. prosince 2009 všichni jednomyslně podpořili stávající, tvrdým vyjednáváním vzniklý model splouvání a to včetně všech členů, včetně tšinou nekompromisní, v dekové sekce. Velkým příslibem pro sestavu podmínek nového návštvního řádu bylo i prohlášení editel správy NP a CHKO Šumava Františka Krejčího, který na uvedeném zasedání Rady NPŠ oznámil, že „model splouvání 2009 byl úspěšný, nemáme jiné názory a nechceme nic změnit“. Rozhodnutí Rady i konstatování editel bylo logické, protože byl nalezen model, který snížil počet splouvajících lodí a snížil i zátlak chráněného území.

Navzdory dohod – nový návrh

I přes tyto skutečnosti nepřekvapí, když teď jsou známi šumavských poměrů, nový návrh podmínek pro splouvání, který Rada NP Šumava v pondělí 1. 2. 2010 projednala s negativním stanoviskem. To bylo ale přesně to, co správa parku a ministerstvo životního prostředí potřebovaly. Po negativním stanovisku Rady NPŠ má být dokument poslán jako rozpor k vyřešení na MŽP. A to, jak se dá očekávat, rozhodne ve strachu z Bruselu ve prospěch zprávnění nebo dokonce zákazu... V návrhu přehledy

pro splouvání předložil editel národního parku do zmíněného jednání Rady nové podmínky, které mj. stanovují o 11 cm vyšší limit minimální hladiny pro splouvání (na 61 cm) a v období od 16. června do 15. srpna povolují i v tomto denním limitu splouvání pro pouhých 28 registrovaných lodí denně. Dosavadní počet lodí i výšce hladiny nad 61 cm byl neomezený. Připomeňme, že podle dlouhodobých statistik (ne podle údajů z loňského roku) má v červnu až srpnu tento stav trvat 5 – 6 dní v měsíci.

Inu jak se na Šumavě říká, slibem nezarmoutíš. Je smutné, jak jednoduché je zmaření velice pracně vypracovaného a vyhovujícího modelu podmínek pro splouvání. Modelu, který byl nejen kladně vyhodnocen všemi zúčastněnými a doporučen pro další období, ale také, což je nejpodstatnější, měl skutečný ochranný efekt na chráněné území. Soumrak nad tradičním splouváním Teplé Vltavy je jen jedním ze závitů šroubu, který se na Šumavě utahuje potom, co se Strana Zelených dostala do parlamentu, a to v neprospěch obyvatel, návštěvníků a podnikatelů Šumavy. Pro potřeby dodejme, že terénní (utajované) závěry tzv. sítání perlorodek zjistily, že vodáci škodí cenné perlorodce mnohonásobně více než přímou exhalací v regionu a celkově změnou ekosystému ek.

František Nykles – Šumava, autor je bývalý předseda Svazu obcí NP Šumava a bývalý člen výkonného výboru Rady NP Šumava; ilustraci foto: Václav Chabr.

Zápisky p ednosty

Ze záznam , které vedli p ednostové špi áckého nádraží jsme tentokrát vybrali rok 1936.

Rudolf Prantl
1936

Osobní zm ny

Od 10. srpna byla obsazena stanice ještě dv ma výprav ími vlak . Byli sem p eloženi z Plzn asistent Josef Stulík astani ní mistr Josef Hrubý.

Stavby

Pan Žahatka, bankovní disponent z Prahy, postavil si vedle Hrn í ovy chaty krásnou vilu, pan rada Holub z Plzn si postavil nádh erný weekendový domek blízko nádraží, jakož i pan Bebeš, dílovedoucí z Plzn , si postavil blízko Ji ího dvora p kný weekendový domek. Letos se také začalo se stavbou vojenské ozdravovny pro rotmistry.

ilustra ní foto: Václav Chabr

Letní sezóna

Turistika byla letos slabá, což zavinilo stále deštivé po así. Hotely byly p es prázdniny dosti dobře obsazeny.

Zimní sezóna

Zimní sezóna byla na začátku roku špatná, hlavn ě o pololetních prázdninách bylo málo sn hu a hotely takže se tu byly skoror prázdné. V listopadu a prosinci byly p íznivé sn hové pom ry, takže ováno níh prázdninách byly všechny hotely i soukromé byty obsazeny.

(vedra)

Hudba a tanec

Horský hotel Belveder zve
na 3. pivovarský ples
20. 2. 2010 od 20,00.

Hraje oblíbená skupina
DIDADÉM.

V programu budou i sout ěže, tombola a ve vyhlášeném ase i pivo za cenu 1,70 K za p litr, což byly ceny p ed 30 lety..

Spole enské úbory nejsou nutné. Od 19,30 do 20,00 budou u SOB p istavené mikrobusey hotelu a odevzou zájemce na Belvedér zdarma.

Vstup zdarma.

Srde n zvou majitelé
hotelu Belveder.

Tip na výlet

Do b žeckých stop

Únor je bohatý a mrazivý, m sto Železná Ruda upravuje velké množství kilometr stop. Zájemc m o b žecký výlet radí zkušený lyža a bývalý trenér Ctirad Drahorád. Pro tento m síc doporu uji klidnou trasu v upravené stop st edn t žkým terénem. Vyjedeme z Belvederu. Nahoru se m žeme nechat vyvézt vlekem nad nádražím nebo na Bevederu, pohybu chtiv jší si vyjdou p šky ze Železné Rudy k ížovou cestou kolem kapli ky sv. Anny. Nastoupíme do stopy mírným stoupáním po cest na Hofmanky. Na rozcestí Pod Hofmankami odbo íme stopou doprava a necháme se vést zelenou zna kou. Po n kolika kilometrech p íjemné cesty stále lesem dojedeme na Nový Brunst. Na míst bývalé sklá ské hut ost e odbo íme doleva sm rem k bývalým Šmauz m stále po zelené. Na vrcholu mírného p íbližn kilometrového stoupání se cesty rozdují. Doprava nás stopa dovede ke státní silnici z Klatov v míst tzv. nejvyššího bodu (v mapách Rozvodí) a po p ekro ení silnice mohou zájemci pokračovat na Zh í. Doporu ená varianta ale vede rovn sm rem k rozcestí U Obrázku, po žluté zna ce. Cesta nejprve mírn klesá a od mostku p es K emelnou prudce stoupá asi tí sta metr . Po p íkilometru se cesta srovná a brzy dojedeme k Obrázku. Zde žlutou zna ku

opustíme. Sto íme se doleva a necháme se vést upravenou stopou širokou lesní cestou a tí kilometry budeme mírn stoupat do míst zvaných pod Jedlovou. Široká cesta kon í na manipula ní ploše a my odbo íme do lesa sjezdem ke kapli ce Na Suchých studánkách.

Odtud doleva mírn zvl nou cestou lesem i velkou loukou p íjedeme na k ížovatku Na Sjezdovce. Máme za sebou 15 km. Tady se rozhodneme, zda pokračovat doprava na Prenet a odtud do Zelené Lhoty na vlak, nebo doleva vzh ru na M stek do výšky 1234 m n.m. To je nejvyšší bod trasy. Po Kyrillu poskytuje p knou vyhlídku. Pak pokračujeme cestou pod Pancí em zp t na Hofmanky. Odtud sjezdem

do výchozího místa na Belveder. Máme za sebou 27 km. Výhodou této varianty je horský hotel Belveder, kde m žeme doplnit ztracenou energii chutným jídlem i pivem. P knou stopu a slunce nad hlavou p eje **Ctirad Drahorád.**

(Foto - úsek od Hofmanek: Václav Chabr)

Dvacet nezadrátovaných...

V pr b hu odpoledne ŽŽ oslovil p ítomné s otázkou: "Jak hodnotíte oslavu a jak vzpomínáte na uplynulých dvacet let?"

Ivan Kalina, Železná Ruda, organizátor et zu v r. 1990: "V euforii tehdejší doby jsem se domníval, že v ci p jdou rychleji a p evládne lidská soudržnost, což by umožnilo harmoni t jší vývoj. To se bohužel nepovedlo."

Ji í Jukl, starosta Hartmanic k srovnání tehdejších desetitisíc a dnešních stovek návštěvníků řekl: "Jako hezké se mi jeví, že p išli jen pam tníci a ti druzí už nemají pot ebu. To je d kaz o tom, že v ci jdou správnou cestou."

Karel Hach, Železná Ruda: "P ed dvaceti lety jsem zde byl a chci si zavzpomínat."

Patrik Soukup, Železná Ruda (25 let): "Cht l jsem se dov d t n co nového, bohužel fotek a dokument je tu málo."

Martina Najmanová, Železná Ruda: "P ed dvaceti lety jsem byla u bourání opony

Ví a Blažek, Chotíkov u Plzn : "Jako len Železnorudského klubu se zú ast uji podobných akcí pravideln ."

Paní Hachová, Železná Ruda: "Cht li jsme zavzpomínat, jak to to bylo p ed dvaceti lety, a p ípomenout si, jak je to fajn, že nejsou hranice a že je obnovené p átelství se všemi."

Vlastimil Sankot, Klatovy: "Byl jsem p ed dvaceti lety nadšený a na letošní oslavu jsem p íjel práv proto."

František Rais, Železná Ruda: "Byl jsem tu v roce 1990, to mi bylo 56 let. Je škoda, že tu není víc lidí."

Václav Fencel, Železná Ruda: "P išel jsem zavzpomínat."

Václav Fencel ml. (17 let), Železná Ruda: "Nem l jsem co d lat."

Dana Fenclová, Železná Ruda: "Vzali jsme to jako p íležitost k výletu s d tmi a rodi i."

Jana Lehe ková, Železná Ruda: "Manžel mi cht l ukázat kancelá , kde pracoval. P ed dvaceti lety jsem byla u téhož, ale v Aši."

Pavel Lehe ka, Železná Ruda: "Vzpomínat. Pád železné opony jsme vítali. P ed rokem 1990 nep ípadalo v úvahu, abychom navazovali kontakty s kolegy z druhé strany hranice. Je škoda, že nep išli všichni, kdo zde pracovali."

Max Straub, Zwiesel: "V roce 1990 jsem tu nemohl být, p išel jsem s p áteli pro p ípomínku tehdejších událostí."

Čtírad Drahorád, Železná Ruda: "P ed dvaceti lety dostal

p ednost sport. Tak si to chci užít aspo dnes."

Pavel Jelínek, Praha - Železná Ruda: "Tehdy jsem byl daleko na dovolené, tak jsem cht l vid t, jaký to byl tehdy zážitek."

Günter Hannes, Lindberg: "P íjel jsem abych si p ípomenul bohaté dojmy z tehdejší doby."

Václav Chabr, Železná Ruda: "P išel jsem slavit. Byla to d stojná oslava, vypilo se dv st piv, sn dlo na t ísta klobás, vypitých káv a sn dených chlebík k je nepo ítan ."

Mail Ji ího Svejkovského z Nýrska: "P íjel jsem, protože jsem se podílel na organizaci oslavy. Se mnou p íjela skupina mladých kolem t íceti let. Vzhledem k jejich mladému v ku byli v dob st íhání železné opony ještě malí kluci. Bylo pron zajímavé, že se sešli i pam tníci, hlavní akté i. Zap sobila na n Lída Rakušanová s tím, jak poslala zalité kusy ostnatého drátu americkým kongresman m. Dál pro n bylo významné setkání a pokec s osobnostmi z

dnešní vrcholné politiky. Byli hotoví z Pavla Svobody, který s nimi povídal o významu pádu opony a pohovo il s nimi neformáln jako s mladými lidovci i o podpo e lidové strany v evropské unii. Já osobn si myslím, že je t eba, aby lidé m li možnost se s politiky setkávat na takových akcích, mluvit s nimi, ptát se jich, nebo jim íct sv j názor."

Blahop ejeme

V únoru oslaví svá životní jubilea tito ob ané:

pí Vladimíra Adámková, Železná Ruda

p. Karel Otruba, Železná Ruda

p. Eduard Sekel, Železná Ruda

pí Jana Dubová, Železná Ruda

pí Jarmila Mat jková, Železná Ruda

Všem p ejeme pevné zdraví a optimismus do dalšího života.

Místo dopisu...

Zima

Snížek bílý, jaká krása
lov ku až srdce jásá,
libují si vleka i,
že p íjedou lyža i.

Chodníky se uklidí,
jsou ur eny pro lidi,
v Rud to však neplatí,
parkují tam luf áci.

Na nádraží když chceš jít,
chodník ne a ne najít,
Po vozovce mezi vozy
poskakujem jako kozy.

Sníh od domu uklidíš,
za hodinu se divíš,
pluh jen jednou projede,
máš tam znovu záv je.

Neví idi chudá ek,
pluh že se dá otá et,
lopatu zas musíš vzít
mantinelem se probít.

St žovat si nemá cenu,
to chce systémovou zm nu,
nemyslet jen na luf áky
místní lidé jsou zde taky.

Na jezero chceme vlá ky,
pod nádražím te ou „sra ky“,
p jde-li to takhle dále,
Železná Rudo, máš namále.

J. Halfar

Švejkova kapela z Plzn . Foto: Václav Chabr

na Domažlicku, dnes jsem p išla zavzpomínat a srovnávat."

Václav Volenec, Hartmanice: "P ed dvaceti lety jsem tu byl, byl problém dojet do Rudy autem, ta stála až k H rce. P íjel jsem oslavit dvacet let svobody."

Petr Náhlík, Plze : "P ed dvaceti lety jsem nem l možnost tu být, protože jsem po ú asti na Národní t íd 17. listopadu byl ještě v pracovní neschopnosti, tak si to dnes rád opakuji. Na d jiny se nemá zapomínat, abychom je nemuseli prožít znovu."

Paní Vízková, roz. Levá, roda ka ze Železné Rudy: "Byla jsem tu p ed dvaceti lety a chci si tu dobu p ípomenout."

Karel Aubrecht, Praha: "Byl jsem tu p ed 25 a p ed 20 lety. Poprvé mn hned na okraji Alžb tína zatkli a odvezli do Klatov, kde mne státní policie dva dny vyslýchala. Podruhé jsem byl u pádu opony v roce 1990 a te jsem tu pot etí, pro oslavu."

Marie íhová, Železná Ruda: "P ed dvaceti lety m la p ednost maminka a její narozeniny, dnes jsem p išla ze zv davostí."